

21 Απριλίου 1994

(ΠΗΚΗΣ, Χ' ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙ-
ΔΗΣ Δ/στές)

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφeseίοντες-Καθ' ων η αίτηση.

v.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΕΛΙΝΙΩΤΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1048).

5 Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Αίτηση για άδεια εισαγωγής δευτέρου αδασμολογήτου εκπαιδευτικού οχήματος από ιδιοκτήτη σχολής οδηγών — Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1978 (Ν.18/78) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 309/87 — Ποιό το εφαρμοστέο κριτήριο για έγκριση της άδειας.

10 Λέξεις και Φράσεις — "Εκπαιδευτής οδηγών" στον περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμο του 1968, (Ν.112/68) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 20/72 και 15/86 και τους ομώνυμους Κανονισμούς του 1972.

Λέξεις και Φράσεις — "Απασχολήται υπ' αδειούχου σχολής οδηγών" στο άρθρο 3.Α του Νόμου 112/68.

Πλάνη ως προς το Νόμο και τα ουσιώδη γεγονότα.

15 Δέουσα έρευνα — Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας — Συνέπειες.

Η αίτηση του εφεσίβλητου ο οποίος ήταν αυτοεργοδοτούμενος απορρίφθηκε από τον διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με τη δικαιολογία ότι όντας αυτοεργοδοτούμενος, βάσει της σχετικής νομοθεσίας, είχε δικαίωμα να έχει μόνο ένα εκπαιδευτικό όχημα.

20 Η απόφαση ακυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο γιατί:

1. Δεν έγινε αποδεκτή η εισήγηση ότι κατά το νόμο είναι επιτρεπτή η εισαγωγή δύο αδασμολογήτων εκπαιδευτικών οχημάτων μόνο όταν εργάζονται περισσότεροι του ενός εκπαιδευτές οδηγών σε σχολή οδηγών, και

2. Δεν διεξάχθηκε δέουσα έρευνα για να διαπιστωθεί:

(α) αν ο αιτητής ήταν ιδιοκτήτης σχολής οδηγών σύμφωνα με την πρόνοια του άρθρου 3Α του Νόμου 112/68 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 20/72,

5

(β) η φύση και οι ανάγκες της δουλειάς του και

(γ) αν η αίτηση υποβλήθηκε για εξυπηρέτηση της σχολής.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση και αποφάνθηκε ότι:

10

1. Όπως προκύπτει από το σύνολο του Νόμου είναι αρκετό να απασχολείται ο αδειούχος εκπαιδευτής υπό αδειούχου σχολής οδηγών χωρίς απαραίτητα να είναι ιδιοκτήτης της. Αυτό σημαίνει πως, ανάλογα με τις κατά περίπτωση διευθετήσεις, ένας εκπαιδευτής οδηγών μπορεί να είναι είτε εργοδοτούμενος σε σχολή οδηγών είτε αυτοεργοδοτούμενος.

15

2. Εφόσον είναι δυνατό να λειτουργεί σχολή οδηγών έστω και αν ο κάτοχος της άδειας για αυτή είναι ο μόνος εκπαιδευτής οδηγός της, η αναζήτηση του αν ο ενδιαφερόμενος είναι ή όχι αυτοεργοδοτούμενος δικαιολογείται μόνο εφόσον δεν είναι κάτοχος αδειάς σχολής οδηγών για λογαριασμό της οποίας ζητείται δεύτερο αδασμολόγητο αυτοκίνητο.

20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

Έφεση.

25

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδης, Δ.) που δόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου, 1989 (Προσφυγή αρ. 610/88) με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση των εφεσειόντων να απορρίψουν αίτημα του εφεσιβλήτου για εισαγωγή δεύτερου αδασμολογήτου εκπαιδευτικού οχήματος ως ιδιοκτήτη σχολής οδηγών.

30

Δ. Παπαδοπούλου (κα) Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσειόντες.

Στ. Στυλιανού, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Κωνσταντινίδης.

- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Το άρθρο 11 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1978 (Ν. 18/78) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 309/87, επιτρέπει την ατελή εισαγωγή δυο εκπαιδευτικών οχημάτων στην περίπτωση σχολής οδηγών και ενός στην περίπτωση αυτοεργοδοτούμενου εκπαιδευτή οδηγών. Ο εφεσβλητος υπέβαλε αίτηση για εισαγωγή δεύτερου αδασμολόγητου εκπαιδευτικού οχήματος ως ιδιοκτήτης σχολής οδηγών. Ο διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων την απέρριψε με την ακόλουθη αιτιολογία.

- "Όπως με πληροφορεί ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου Εξεταστών Οδηγών ο πελάτης σας είναι αυτοεργοδοτούμενος και σύμφωνα με τη σχετική Νομοθεσία (Άρθρο 11(7) του Νόμου αρ. 309/87) η χορηγούμενη απαλλαγή σε αυτοεργοδοτούμενους εκπαιδευτές οδηγών ισχύει μόνο για ένα εκπαιδευτικό όχημα."

- Με την πρωτόδικη απόφαση ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση γιατί (α) δεν έγινε δεκτή η εισήγηση πως κατά το νόμο είναι επιτρεπτή η εισαγωγή δύο αδασμολόγητων εκπαιδευτικών οχημάτων μόνο όταν η σχολή οδηγών έχει πέραν του ενός εκπαιδευτές οδηγών και (β) δεν διεξάχθηκε έρευνα για να διαπιστωθεί αν ο αιτητής ήταν ιδιοκτήτης σχολής οδηγών και αν ναι ως προς τη φύση και τις ανάγκες της και ακόμα ως προς το αν η αίτηση υποβλήθηκε για λογαριασμό και εξυπηρέτηση της σχολής. Θεωρήθηκε ως ανεπαρκές στήριγμα η πληροφορία στην οποία παρέπεμψε η προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση που, εν πάση περιπτώσει, χαρακτηρίστηκε ως ελλειπής.

- Συνοψίζουμε την εισήγηση των εφεσειόντων: Δεν αρκούσε να ήταν ο αιτητής ιδιοκτήτης σχολής οδηγών, αδειούχου κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του περι Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμου του 1968 (Ν. 112/68) όπως τροποποιήθηκε και των ομώνυμων Κανονισμών του 1972 (Κ.Δ.Π. 189/72). Στο πλαίσιο

του Νόμου και των Κανονισμών, ιδιαίτερα του άρθρου 3 του Νόμου 112/68 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 20/72, η εκπαίδευση οδηγών είναι νόμιμη μόνο εφόσον ο αδειούχος εκπαιδευτής που την παρέχει έχει σχολή οδηγών. Επομένως, η διαπίστωση ότι ο αιτητής έχει σχολή οδηγών δεν μπορεί να είναι αποφασιστικής σημασίας. Από το συνδυασμό του άρθρου 11 του Νόμου 18/78 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 309/87 και του άρθρου 3 του Ν. 112/68 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 20/72 προκύπτει πως είναι επιτρεπτή η ατελής εισαγωγή δυο αυτοκινήτων μόνο στην περίπτωση σχολής οδηγών που έχει περισσότερους από ένα αδειούχους εκπαιδευτές οδηγών. Ο εφεσίβλητος ήταν αυτοεργοδοτούμενος όπως ορθά τον χαρακτήρισε ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής αφού στη σχολή δεν υπήρχε εκπαιδευτής άλλος από τον ίδιο. Αντέταξε ο εφεσίβλητος πως τέτοια προσέγγιση θα οδηγούσε σε διαφοροποίηση της σαφούς νομοθετικής διάταξης που διέπει το ζήτημα. Εφόσον διαπιστωνόταν ότι ήταν ιδιοκτήτης σχολής οδηγών και ότι η αίτησή του υποβλήθηκε για λογαριασμό της σχολής, η απόφαση του Διευθυντή δεν μπορούσε να ήταν απορριπτική. Η προσβληθείσα διοικητική απόφαση ορθά κρίθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο ως παράνομη για τους λόγους που δόθηκαν.

Εκπαιδευτής οδηγών μπορεί να είναι φυσικό πρόσωπο που συγκεντρώνει τα προαπαιτούμενα του Νόμου και των Κανονισμών. (Βλ. Ν. 112/68 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 20/72 και 15/86* και Κ.Δ.Π. 189/72). Ασκεί το επάγγελμα εφόσον του χορηγηθεί η προβλεπόμενη άδεια. Σύμφωνα με το άρθρο 3Α του Νόμου

"Απαγορεύεται η υπό αδειούχου εκπαιδευτού οδηγών παροχή εκπαίδευσεως οδηγών εκτός αν ούτος είτε απασχολείται υπ' αδειούχου σχολής οδηγών είτε είναι ωσαύτως κάτοχος εγκύρου αδείας λειτουργίας σχολής οδηγών έστω και αν είναι ο μόνος εν αυτή εκπαιδευτής οδηγών".

*Δεν αναφέρονται οι μεταγενέστεροι τροποποιητικοί Νόμοι 132/89 και 18(Ι)/92.

- Άδεια σχολής οδηγών εκδίδεται υπό τους όρους του πιο πάνω Νόμου και των Κανονισμών σε φυσικό πρόσωπο ή σε οργανισμό με ή χωρίς νομική προσωπικότητα. Προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας σχολής οδηγών σε
- 5 φυσικό πρόσωπο είναι η άσκηση από αυτό του επαγγέλματος του εκπαιδευτή οδηγών για τρία χρόνια και η συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του. Ακολουθεί ότι είναι νοητή η παροχή εκπαίδευσης οδηγών χωρίς ο αδειούχος εκπαιδευτής να είναι ο ίδιος υποχρεωτικά ιδιοκτήτης σχολής οδηγών. Η αντίθετη άποψη των εφεσειόντων προσκρούει και στις ίδιες τις διατάξεις του άρθρου 3Α του Νόμου 112/68 που επικαλέστηκαν. Ενώ είναι ορθό πως η νόμιμη παροχή εκπαίδευσης προϋποθέτει αδειούχο σχολή οδηγών είναι εσφαλμένη η προέκταση του επιχειρήματος
- 10 όπως το συνοψίσαμε. Δεν θα λέγαμε ότι η χρησιμοποίηση της φράσης "απασχολείται υπ' αδειούχου σχολής οδηγών" στο άρθρο 3Α του Νόμου αποτελεί την επιτυχέστερη των επιλογών. Θα μπορούσε εκ πρώτης όψεως να εκληφθεί ως υπονοούσα σχέση εργοδότη - εργοδοτούμενου. Σε τέτοια
- 20 όμως περίπτωση θα αποδιδόταν στο νομοθέτη, αντίθετα προς ό,τι προκύπτει από το σύνολο του Νόμου, πρόθεση να καταστήσει υποχρεωτικό να είναι κάποιος εργοδοτούμενος αν πρόκειται να αρχίσει να ασκεί το επάγγελμα του εκπαιδευτή οδηγών. Επίσης τέτοια προσέγγιση θα παρα-
- 25 γνώριζε το γεγονός ότι μπορεί να χορηγηθεί άδεια λειτουργίας σχολής οδηγών και σε οργανισμό χωρίς νομική προσωπικότητα. Είναι αρκετό να απασχολείται ο αδειούχος εκπαιδευτής υπό αδειούχου σχολής οδηγών χωρίς απαραίτητα να είναι "ιδιοκτήτης" της. Αυτό σημαίνει πως,
- 30 ανάλογα με τις κατά περίπτωση διευθετήσεις, ένας εκπαιδευτής οδηγών μπορεί να είναι είτε εργοδοτούμενος σε σχολή οδηγών είτε αυτοεργοδοτούμενος. Άλλη ερμηνεία θα εξαρτούσε το αν κάποιος είναι ή όχι αυτοεργοδοτούμενος για τους σκοπούς του Νόμου, από το αν έχει ή δεν
- 35 έχει υπαλλήλους. Αυτό θα ήταν παράλογο και, ούτως ή άλλως, θα παρέκαμπε τη σαφή αναφορά το άρθρου 11 του Νόμου 18/78 όπως τροποποιήθηκε, σε σχολή οδηγών από τη μια και σε αυτοεργοδοτούμενο από την άλλη.

Αν ο αιτητής έπρεπε οπωσδήποτε να έχει ο ίδιος σχολή

οδηγών και αν ο νομοθέτης ήθελε ως κριτήριο το κατά πόσο εργοδοτούνται σ' αυτή ένας ή πέραν του ενός εκπαιδευτές οδηγών, η διατύπωση της σχετικής διάταξης θα έπρεπε να ήταν εντελώς διαφορετική. Το αν θα έπρεπε να ήταν αυτό το κριτήριο δεν είναι ζήτημα που μπορούμε να ερευνήσουμε. Ο Νόμος αντιδιαστέλλει τη σχολή οδηγών προς τον αυτοεργοδοτούμενο εκπαιδευτή οδηγό. Εφόσον είναι δυνατό να λειτουργεί σχολή οδηγών έστω και αν ο κάτοχος της άδειας για αυτή είναι ο μόνος εκπαιδευτής οδηγός της, η αναζήτηση του αν ο ενδιαφερόμενος είναι ή όχι αυτοεργοδοτούμενος δικαιολογείται μόνο εφόσον δεν είναι κάτοχος αδειάς σχολής οδηγών για λογαριασμό της οποίας ζητείται δεύτερο αδασμολόγητο αυτοκίνητο.

Ο Διευθυντής, όντας σε πλάνη ως προς το Νόμο, δεν διεξήγαγε την απαιτούμενη έρευνα, πλανήθηκε ως προς τα ουσιασθή γεγονότα και ορθά θεωρήθηκε άκυρη η απόφασή του. Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα υπέρ του εφεσίβλητου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.